

بررسی رشد صنعت گردشگری با استفاده از مدل تاپسیس

نمونه موردی شهر همدان

سعید حاجی بابایی^۱، سید محمود عسگریان^۲، مهدی حضرتی^۳، مجید شاکری کرم^۴، ابولفضل دهله ایی^۵

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان. saeedhajibabaei@yahoo.com

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان. m.asgarian@yahoo.com

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان. Mahdi_gh84@yahoo.com

۴- دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان. Shakerikaram.majid@gmail.com

۵- دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان. Lalejin1391@gmail.com

چکیده:

صنعت گردشگری نقش موثری در اشتغال و تولید ناخالص ملی و درآمد سرانه کشورهای مختلف ایفا می کند، به طوری که این صنعت بالغ بر ۱۱ درصد از سطح اشتغال جهان را پوشش داده است. هدف این مقاله تحلیل وضعیت موجود و دست یابی به روشهای توسعه گردشگری در شهر همدان با موضوع خاص افزایش روزهای اقامت مسافران می باشد. از جمله مشکلاتی که گردشگری همدان با آن مواجه می باشد، فصلی بودن و مدت محدود ماندگاری توریست در همدان است، در صورتیکه بتوان مدت زمان اقامت گردشگران داخلی و خارجی، همچنین بازه زمانی (فصول سرد سال)، توسعه زیر ساخت ها در محورهای گردشگری و مهیا سازی مکانهای جاذب گردشگری برای بازدید عموم را افزایش داد، جایگزین مهمی برای رهایی از اقتصاد تک محصولی می باشد و بتبع آن موجب افزایش درآمد منطقه و توسعه اشتغال نمود. در این پژوهش برای اولویت بندی گزینه ها از مدل تاپسیس به عنوان یک روش تصمیم گیری چند شاخصه استفاده شده است. در پایان، نتیجه پژوهش اولویت بندی و رتبه بندی نهایی گزینه ها انجام شد که تپه هگمتانه و گنبد علویان نسبت به سایر گزینه ها در اولویت هستند. نوع پژوهش کمی و کیفی بوده و روش آن توصیفی-تحلیلی است، که با بررسی منابع کتابخانه ایی و مطالعات میدانی انجام گرفته است.

واژه های کلیدی: صنعت گردشگری، مدل تاپسیس، مدت اقامت مسافران، کیفیت اسکان، قیمت اسکان